

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

с рег. № П-6945/2014 г.

гр. София, 13.02.2015 г.

ОТНОСНО: *Защита на личните данни по случаи с международен елемент, свързани с деца, които се нуждаят от закрила в страната или в чужбина*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.02.2015 г., разгледа преписка с вх. № П-6945/16.10.2014 г. от госпожа Ева Жечева – Председател на Държавната агенция за закрила на детето (ДАЗД). С писмото ДАЗД сезира Комисията с искане за изразяване на становище по въпроси, касаещи защитата на лични данни, съдържащи се в изготвяните от дирекциите „Социално подпомагане“ към Агенцията да социално подпомагане (АСП), социални доклади за положението на деца и/или техни родители.

В искането се посочва, че в изпълнение на регламентираните законови правомощия на Председателя на ДАЗД, агенцията работи по преписки с международен елемент, свързани с деца, които се нуждаят от закрила в страната или чужбина. През март 2014 година в ДАЗД са започнали да постъпват препратени по компетентност преписки от АСП и от териториалните ѝ структури „Социално подпомагане“, които са свързани с искания за предоставяне на информация и социални доклади по случаи с деца, адресирани от неправителствената организация Международна социална служба – клон България (МСС), седалището на която е в Женева, Швейцария. Преписките са по повод искания на МСС – клон България за предоставяне на информация за конкретни случаи на деца, изисквани от други клонове на организацията, намиращи се в чужди държави. Исканията не съдържат информация за какви цели ще се използват предоставените документи и кой е искащият държавен орган в чуждата държава. Предвид обстоятелството, че в социалните доклади се съдържат много лични данни, включително и чувствителни, както и данни за трети лица – родители и близки на

проучваното лице, от ДАЗД изразяват притеснения, че предоставянето на тази информация в чужбина представлява трансфер на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и че за законосъобразното извършване на тези действия следва да бъдат спазвани правилата, разписани в ЗЗЛД.

Установената към момента практика е обменът на служебна информация с органи за закрила на детето в чужди страни да се осъществява чрез дирекция „Консулски отношения“ на Министерство на външните работи. От своя страна дипломатическите и консулските представителства в чужбина предоставят информацията на искащия орган за закрила на децата в държавата, компетентна да разгледа случая и да предприеме подходящите мерки.

От ДАЗД посочват, че неправителствените организации осъществяват подкрепа на системата за закрила на детето. Това, в общи линии, е и тезата на МСС – клон България, в случаите, в които се обръщат към ДАЗД с искания за предоставяне на социални доклади за деца с международен елемент. Броят на случаите на деца с международен елемент, за които е поискана информация от страна на МСС – България с цел предоставяне в чужбина, е значителен. По този повод от ДАЗД се обръщат към КЗЛД с въпрос относно допустимостта информацията от социалните доклади да се предоставя на неправителствени организации за последващо предоставяне в други държави.

Във връзка с полученото искане за становище, на 10.11.2014 г. беше проведена среща между председателите на КЗЛД и ДАЗД, с участието на главните секретари и експерти от двете ведомства. На срещата, от страна на ДАЗД, бяха представени проблемите и бяха изяснени детайли от тяхната специфика. Поради високата обществена значимост и сложността на фактичката обстановка, в резултат от срещата беше създадена междуведомствена работна група за изясняване на въпросите, свързани с международния обмен на данни от социални доклади за деца, както и гарантиране сигурността на предоставяната на неправителствени организации чувствителна информация.

Правен анализ

В чл. 16 от Конвенция на ООН за правата на детето (приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г. и в сила от 3.07.1991 г.) се посочва, че никое дете не трябва да бъде подлагано на произволна или незаконна намеса в неговия личен живот, семейство, дом или кореспонденция, нито на незаконно посегателство срещу неговата чест и репутация. Детето има право на закрила от закона против такава намеса или посегателство.

На национално ниво закрилата е регламентирана със Закона за закрила на детето (ЗЗДт). С него се урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по

закрила на детето. Именно в чл. 6 на този правен акт се посочва, че органите, чрез които се осъществява закрилата на децата са председателя на Държавната агенция за закрила на детето и администрацията, която го подпомага при осъществяване на неговите правомощия; дирекции „Социално подпомагане“; министъра на труда и социалната политика, министъра на вътрешните работи, министъра на образованието и науката, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на културата, министъра на здравеопазването и кметовете на общини.

Съгласно чл. 7 от ЗЗДт, всяко лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми дирекция „Социално подпомагане“, Държавната агенция за закрила на детето или Министерството на вътрешните работи. Задължението е въведено дори, когато това е станало известно във връзка с упражняваната от него професия или дейност, дори и ако то е обвързано с професионална тайна. Сигналите, постъпили в ДАЗД за деца, нуждаещи се от закрила, незабавно чрез председателя ѝ се препращат в отдел „Закрила на детето“ в дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес на детето. Централните и териториалните органи на изпълнителната власт и специализираните институции за деца са задължени своевременно да оказват съдействие и да предоставят информация на Държавната агенция за закрила на детето и дирекции „Социално подпомагане“ (както и създадените в тях отдели „Закрила на детето“) в изпълнение на служебните им задължения, при условия и по ред, определени в Закона за защита на личните данни. ЗЗДт предвижда възможността юридически лица, както и отделни физически лица, да могат да участват в дейностите по закрила на детето, когато отговарят на определени условия, разписани в закон (чл. 9, ал. 1).

Съгласно действащата правна уредба, обществените отношения, свързани с гарантирането на правото на гражданите в Република България на социално подпомагане чрез социални помощи и социални услуги се регламентират със Закона за социалното подпомагане (ЗСП). Когато се разглежда въпросът за социалните услуги, които се предоставят на деца, съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗЗДт, цитирана по-горе, ЗСП предвижда специален ред. В чл. 18 от ЗСП е разписано, че социални услуги могат да се извършват от държавата, общините, български физически лица, регистрирани по Търговския закон, както и от юридически лица. По отношение на физическите и юридически лица, специално са отбелязани и включени такива, които са регистрирани, съгласно законодателствата на други държави-членки на ЕС или от ЕИП. Важно изискване за извършването на социални услуги е вписването на физическото или юридическото лице в специален регистър към Агенцията за социално подпомагане. Когато социалните услуги се предоставят на деца до 18 години, освен вписване в регистъра, се изисква и издаването на лиценз. В този смисъл неправителствените организации биха могли да участват в дейностите по закрила на детето, като си сътрудничат

с държавните органи (както разписва чл. 9, ал. 2 от ЗЗДт), като предоставят социални услуги при определените условия – вписване в регистъра към АСП и след получаването на съответния лиценз. Лицензът се издава на основание чл. 43б, ал. 1 от ЗЗДт, по реда на чл. 38 от Правилника за прилагане на ЗЗДт.

За целите на разглеждания казус следва да се посочи и понятието „дете в риск“. Легалната дефиниция е посочена в пар. 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗЗДт, както следва: Това е дете:

а) чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени, или детето е останало без тяхната грижа;

б) което е жертва на злоупотреба, насилие, експлоатация или всякакво друго нехуманно или унижително отношение или наказание в или извън семейството му;

в) за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие;

г) което страда от увреждания, както и от труднолечими заболявания, констатирани от специалист;

д) за което съществува риск от отпадане от училище или което е отпаднало от училище.

Предмет на запитването са именно деца в риск, чиито права и интереси са засегнати от правните системи за закрила на две или повече държави – така наречените случаи на деца с международен елемент. По своята същност те могат да бъдат с твърде широк предмет, като най-общо според анализа за работата на дирекция „Държавна политика за детето“ те могат да бъдат систематизирани по следните направления:

- Деца, жертви на трафик с цел трудова и сексуална експлоатация;

- Деца, родени и изоставени в чужбина (с мярка за закрила и учредено попечителство; в процедура о осиновяване или вече осиновени; с неуреден граждански статут);

- Деца, родени в чужбина и завърнали се в България, за които не е съставен акт за раждане и имат неуреден граждански статут;

- Български деца в чужбина, които са под наблюдение и грижа на службите за защита на децата в съответната държава (поради лоша грижа за тях в семейството или отнемане на родителските права на биологичните родители; деца, които са били с предприета мярка за закрила в България и подлежат на проследяване в чужбина, реинтегрирани в семейства, които живеят в чужбина; проучвания за деца при подаден сигнал в България за съществуващ риск за тях в чужбина);

- Деца, въввлечени в спорове за родителски права (родителски отвличания; неизпълнение на постановление от съда режим за лични отношения; сигнали за лоша грижа и насилие; искания за проучвания в чужбина от съдилища и др.)

- Деца/семейства, завърнали се от чужбина в България, които са били под закрила/наблюдение на чужди социални служби, за проследяване, за прилагане на мерки за закрила в страната;

- Деца – чужденци, пребиваващи в Република България - родени и изоставени в страната; с неуреден граждански статут; които са в риск и се нуждаят от закрила и т.н.

По случаите на деца с международен елемент дирекция „Държавна политика за детето“ си сътрудничи с почти всички органи по закрила на детето в страната и институции, имащи отношение към проблемите на децата в трансгранична ситуация, както и с неправителствени организации.

След влизането на България в Европейския съюз и произтичащите от това права на българските граждани, свързани със свободното движение на хора, обществените отношения в областта на закрилата на детето попадат и под действието и на РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2201/2003 НА СЪВЕТА от 27 ноември 2003 година относно подсъдността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) №1347/2000. Този акт по силата на европейското право има пряко приложение в Република България, затова неговите разпоредби следва да се имат предвид при разглеждането на конкретния случай. В Регламент (ЕО) № 2201/2003 е предвидена и разписана процедура за обмен на информация по делата за родителската отговорност, която се търси в повечето случаи на деца с международен елемент. С Глава IV от Регламента - Сътрудничество между централните органи по дела за родителска отговорност, се посочва, че всяка държава-членка определя един или повече от своите централни органи да подпомагат приложението на регламента като определя тяхната местна и функционална подсъдност. Когато държавата-членка е определила повече от една централна власт, съобщенията се изпращат направо на съответната компетентна власт. Когато съобщението е изпратено на централната власт, която няма подсъдност, последната отговаря за препращането му на централната власт, на която е подведомствено, за което съответно информира изпращащия. Това означава, че лицата могат да се обръщат директно към централния орган или към съответния съд в конкретна държава. Именно централните органи в отделните държави са тези, които имат правомощието да си разменят информация относно националното си законодателство и процедурите и мерките за подобряване на приложението на регламента, като за тази цел се използва Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение № 2001/470/ЕО. Съгласно чл. 55 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, централните органи, при поискване от централните органи на друга държава-членка или от носителя на родителската отговорност, сътрудничат по специфичните въпроси за постигането на целите на регламента. Те действат пряко или посредством публичните органи или други органи, те предприемат всички подходящи

стъпки в съответствие със закона на тази държава-членка по въпросите на закрила на личните данни за:

а) събиране и обмен на информация:

(i) за положението на детето;

(ii) за всички висящи производства; или

(iii) за решенията, засягащи детето;

б) предоставяне на информация и подпомагане на носителите на родителска отговорност, които търсят признаването и изпълнението на решение на тяхната територия, и по специално засягаща правото на лични отношения с детето и връщане на детето;

в) подпомагат обмена на информация между съдилищата, и по специално по прилагането на член 11, параграфи 6 и 7 и член 15;

г) предоставянето на такава информация и подпомагане, каквато е необходима на съдилищата за прилагането на член 56; и

д) подпомагат постигането на споразумение между носителите на родителска отговорност посредством посредничество или други средства, и подпомагането на презграничното сътрудничество за тази цел.

Регламент (ЕО) № 2201/ 2003 действа съвместно с други актове на европейското и международното право, които са ратифицирани от Република България и са станали част от нейното законодателство. Някои от взаимовръзките с тях са изяснени в чл. 60 – 63 от Регламента.

Българското законодателство, уреждащо отношенията в областта на закрилата на децата, доколкото правилата са разписани в различни по вид и степен актове, също се базира на единствено на междуинституционален механизъм за обмен на данни.

Взаимоотношенията на държавните органи, обвързани със закрила на детето, с неправителствените организации могат да се разглеждат в две посоки:

- от една страна, по линията на предоставяне на социални услуги на деца въз основа на лицензиране и след вписване в съответния регистър на АСП на основание чл. 18 от ЗСП;

- от друга страна, по линията на международното осиновяване. На основание чл. 116 от Семейния кодекс, юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, т. нар. „акредитирана организация“, вписано в Централния регистър по чл. 45, ал. 1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел и получило разрешение за това от министъра на правосъдието, може да извършва посредничество при международно осиновяване. Чуждестранно юридическо лице с нестопанска цел, получило акредитация за посредничество в областта на международните осиновявания от чуждестранен орган, може да упражнява дейността си в Република България само чрез клон,

получил разрешение от министъра на правосъдието за извършване на посредническа дейност със съответната държава.

И в двата от посочените случаи, без да се изпада в спецификата на сложния фактически състав на разглежданите взаимоотношения, се налага обмен на данни за положението на засегнатите деца. Обменът на данни, обаче, възниква на различни основания, видно от посоченото в анализа.

По отношение правилата за предоставянето на лични данни в държави-членки на ЕС и ЕИП, както и в трети страни, във връзка с осъществяваната от акредитираните организации дейност по посредничество при международно осиновяване, КЗЛД се е произнесла със становище през юли 2010 година.

В настоящият анализ следва да се разгледа обмена на данни между дирекция „Социално подпомагане“ и неправителствените организации в случаите на предоставяне на социални услуги на деца.

Функциите на дирекция „Социално подпомагане“ във връзка със закрилата на детето са подробно разписани в чл. 21 на ЗЗДт, като съотносимите към разглеждания въпрос са посочени в ал. 1, т. 6, 7, 13, 15, както и ал. 3.

Закон за закрила на детето

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 120 от 2002 г., в сила от 01.01.2003 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2003 г.) (1) По този закон дирекция „Социално подпомагане“:

- 1. осъществява текущата практическа дейност по закрила на детето в общината и прави предложения до общинския съвет за общинска програма за закрила на детето;*
- 2. определя и провежда конкретни мерки по закрилата на децата и контролира изпълнението им;*
- 3. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) извършва проверки по жалби и сигнали за нарушаване правата на децата и дава задължителни предписания за отстраняването им при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона;*
- 4. дава съвети и консултации по отглеждането и възпитанието на децата;*
- 5. предоставя информация за предлаганите услуги и оказва съдействие и помощ на семействата и родителите на нуждаещите се деца;*
- 6. съставя и поддържа в актуалност регистри за:*
  - а) деца, нуждаещи се от специална закрила;*
  - б) деца под полицейска закрила;*
  - в) (изм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) деца, необхванати от училище;*
  - г) деца, настанени в семейства на роднини или близки;*
  - д) деца, настанени в приемни семейства;*
  - е) деца, настанени в специализирани институции;*
  - ж) (отм. - ДВ, бр. 32 от 2012 г., в сила от 24.04.2012 г.)*
  - з) юридически лица с нестопанска цел, работещи по програми за закрила на детето;*
  - и) (отм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.)*
- 7. съдейства и сътрудничи на юридически лица с нестопанска цел, осъществяващи дейност по закрила на детето;*
- 8. подпомага професионалната ориентация и квалификация на децата в риск, включително на тези, които са завършили средното си образование след навършване на пълнолетие;*
- 9. (изм. - ДВ, бр. 32 от 2012 г., в сила от 24.04.2012 г.) организира обучение и консултации на приемни родители и участва в техния подбор;*
- 10. сигнализира при нужда полицията, прокуратурата и съда, които са длъжни да предприемат незабавни действия за защита на децата;*
- 11. организира незабавна помощ на деца, изпаднали в бедствена ситуация, включително и в случаите по чл. 41 след изтичане на 48-часовата полицейска закрила;*

12. прави предложения за назначаване на настойнически съвети и попечители;

13. (изм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) проучва кандидатите за осиновители от страната и дава писмено заключение за годността им да осиновят дете; дава мнение в случаите, предвидени в Семейния кодекс; организира консултации и обучение на кандидат-осиновители и осиновители и осигурява наблюдение на детето в следосиновителния период за срок две години от датата на осиновяването;

14. предявява искове за лишаване или ограничаване на родителски права в интерес на детето или встъпва като страна във вече заведени производства;

15. (изм. - ДВ, бр. 38 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2009 г.) в случаите по чл. 15, ал. 6 изготвя писмени доклади и становища, като преди представянето на искащия орган с доклада се запознават родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за детето, както и детето, навършило 14 години, ако това не би навредило на неговия интерес.

(2) Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ определя лицата, които да изпълняват функциите на представител по смисъла на чл. 15, ал. 6.

(3) (нова - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 24.07.2007 г.) На основание чл. 35, ал. 2 от Конвенцията от 1996 г. дирекция „Социално подпомагане“ по постоянния адрес на родителя, който е поискал от съответния компетентен орган да получи или запази правото си на лични отношения с дете, което няма обичайно местопребиваване в Република България, извършва проверка и изготвя заключение дали родителят е способен да упражнява това право, както и за условията, при които личните отношения могат да бъдат осъществявани.

Безспорно е, че при изпълнение на функциите си, дирекция „Социално подпомагане“ обработва лични данни на деца, както и на техни родители, настойници, осиновители и кандидат-осиновители. Доколкото данните се обработват по повод на случаи с деца, следва да се разгледат и някои специални разпоредби, свързани със статута на децата и тяхната закрила. Според най-широко приложимите международни критерии, дете е лице на възраст под 18 години, освен ако то не е придобило пълнолетие по закон преди да навърши 18 години. Дете, по смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето, е всяко физическо лице до навършването на 18 години. Детето се ползва с всички права на човека, в това число и правото на защита на личните данни.

Поради особеностите на детето, което се разглежда като лице, което е в процес на развитие, но не е достигнало своята психическа и психологическа зрялост, то се нуждае от повече закрила от останалите, включително по отношение защитата на неговите лични данни. С още по-голяма сила това е валидно за децата в риск, чиито права и законни интереси са допълнително засегнати. Правото на детето да се развива може да се упражнява пълноценно само с помощта на други лица – пълнолетни членове на семейството, обществото и държавата. Именно поради това, контекста на разглежданите взаимоотношения, стриктно следва да се съблюдават принципите за обработване на лични данни, заложи в чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, съгласно който личните данни трябва да:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;

2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че

администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;

3. бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;

5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;

6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

С оглед на факта, че регистрите, както и социалните доклади на дирекция „Социално подпомагане“ съдържат почти пълния обем от лични данни за засегнатото дете, в това число и информация за най-чувствителната част, характеризираща неговия личен живот. Информацията, която се обработва може да съдържа най-малко данни за расовия и етнически му произход, както и данни за неговото здравословно състояние. Възможно е подобни данни да се съдържат и за възрастни от обкръжението на детето. Това са т. нар. чувствителни данни, които подлежат на по-специална защита, като принципно тяхното обработване е забранено. В чл. 5, ал. 2 от ЗЗЛД изчерпателно са изредени условията, при които може да се направи изключение от общото правило при обработването на такива данни:

1. обработването е необходимо за целите на изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство;

2. физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго;

3. обработването е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което тези данни се отнасят, или на друго лице и състоянието на физическото лице не му позволява да даде съгласие или съществуват законни пречки за това;

4. обработването се извършва от организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност и с подходяща защита, при условие че:

а) обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;

б) данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят;

5. обработването се отнася до данни, публично оповестени от физическото лице, или то е необходимо за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред;

6. обработването е необходимо за целите на превантивната медицина, медицинската диагностика, предоставянето или управлението на здравни услуги, при условие че данните се обработват от медицински специалист, задължен по закон да пази професионална тайна, или от друго лице, обвързано с подобно задължение за опазване на тайна;

7. обработването се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото то не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят тези данни.

В конкретния случай, дирекция „Социално подпомагане“ обработва данните на основание чл. 5, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което тези данни се отнасят, или на друго лице и състоянието на физическото лице не му позволява да даде съгласие или съществуват законни пречки за това. Законосъобразното обработване на личните данни е свързано с осъществяване на функциите на държавния орган и не е в противоречие с принципите за защита на личните данни.

Предоставянето на данни от досиетата на деца, както и социални доклади по отделни случаи, включително с международен елемент, от дирекция „Социално подпомагане“ на неправителствени организации, не се различава от общия режим (принципите и условията за допустимост по смисъла на ЗЗЛД) за предоставяне на лични данни на трети лица, като вид обработване на лични данни. Това означава, че при наличие на условие за допустимост и при спазване на принципите за обработване, такива лични данни биха могли да се предоставят на неправителствени организации. Единствената приложима хипотеза, обаче, за конкретния случай, свързан с Фондация „Международна социална служба – България“, може да бъде свързана с предоставяните от Фондацията социални услуги.

От друга страна, предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на страната, в друга страна, представлява по своята същност трансфер на лични данни и се извършва, съобразно правилата на Глава шеста от ЗЗЛД.

По данни от официалния интернет сайт <http://www.iss-bg.org/bg/default.aspx> „Фондация „МЕЖДУНАРОДНА СОЦИАЛНА СЛУЖБА – БЪЛГАРИЯ“ е създадена в края на 2002 г. по инициатива на Международна социална служба- Швейцария.

МСС-България е част от световната мрежа на неправителствената организация Международна социална служба със седалище – Женева, Швейцария и като такава работи по индивидуални случаи на български граждани, които поради проблеми, свързани с миграционни процеси от различен характер, се намират във втора страна и се нуждаят от подкрепа.

Международна социална служба

- е международна неправителствена организация.

- разкрита е нова за страната социална услуга за младежи, напускащи домовете за деца, като преходна форма за оказване на професионална подкрепа и придружаване с оглед успешна социална интеграция в общините Севлиево, В. Търново и Ловеч, което намира своето място в Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане като Наблюдавано жилище.

- представлява мрежа от организации със седалища в почти всички държави по света, които имат постоянна връзка помежду си и работят заедно по международни случаи.

- е основана през 1924 година за да подкрепя тези, които трябва за се справят с проблемите, свързани с (доброволната или насилствена) миграция.

- е организация, която е политически, религиозно и идеологически неутрална.

- предоставя услуги свързани със случаи на семейни конфликти с международно измерение, международна закрила и благосъстояние на деца и младежи, международно отвлечане на деца, миграция и т.н.

- работата на Международна социална служба се основава на солидарност от страна на всички организации по света, които са членове на нейната мрежа“.

Справка в регистър БУЛСТАТ показва, че Фондация „МЕЖДУНАРОДНА СОЦИАЛНА СЛУЖБА – БЪЛГАРИЯ“ е вписана на 19.11.2012 г. по Закона за юридическите лица с нестопанска цел със 100.00 % частна собственост и източници на финансиране 100.00 % от дарения и спонсорство.

Служебна справка в електронния регистър на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД показва, че Фондация „МЕЖДУНАРОДНА СОЦИАЛНА СЛУЖБА – БЪЛГАРИЯ“ е администратор на лични данни. Във връзка с упражняваната дейност Фондацията е заявила 3 регистъра:

1. ПОТРЕБИТЕЛИ НА СОЦИАЛНИ УСЛУГИ ЗА ДЕЦА И СЕМЕЙСТВА – съдържа данни за здравето; предоставяне на данни в други държави – не; предаване на данни по електронен път – не; средно ниво на защита.

2. УПРАВЛЕНИЕ НА ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ – съдържа данни за здравето; предоставяне на данни в други държави – не; предаване на данни по електронен път – да; средно ниво на защита – електронен подпис.

3. ПОТРЕБИТЕЛИ НА СОЦИАЛНИ УСЛУГИ ЧРЕЗ МЕЖДУНАРОДНА СОЦИАЛНА МРЕЖА ЗА ПОДКРЕПА - съдържа данни за социална и семейна идентичност; предоставяне на данни в други държави – да, в ЕС; Необходимо ли е разрешение на КЗЛД? – Не; предаване на данни по електронен път – да; средно ниво на защита.

Видно от данните за Фондация „МЕЖДУНАРОДНА СОЦИАЛНА СЛУЖБА – БЪЛГАРИЯ“, вписани в публичните регистри и предоставени на официалния им сайт, тя е част от международна мрежа от организации със седалища в почти всички държави по света (т. е. значително надхвърля границите на ЕС и ЕИП), които имат постоянна връзка помежду си и работят заедно по международни случаи на реципрочен принцип. Това предполага получените лични данни от Фондацията в последствие да бъдат прехвърляни в чужбина, което действие представлява трансфер на лични данни по смисъла на Глава шеста от ЗЗЛД. Съответно трансферирането на данни следва да се извършва при условията на чл. 36а и следващите от ЗЗЛД. В случай, че се извършва трансфер на данни към трети държави по смисъла на § 1, т. 14 от ДР на ЗЗЛД и извън случаите, посочени в чл. 36а от ЗЗЛД, администраторът следва да поиска разрешение на основание чл. 36б от ЗЗЛД. ЗЗЛД може да разреши трансфер, след като се убеди в хода на производството, че администраторът, предоставящ данните в чужбина – МСС-България, представи достатъчно гаранции за защитата им от негова страна и от страна на конкретно посочен получател, че се е сдобил с тях на законно основание, както и да посочи основанието и целите на обработването. При всички положения прехвърлянето на данни следва да се извършва при спазване принципите за обработване на лични данни, разписани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и условията за допустимост на обработването, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Липсва правно основание за предоставяне на социални доклади, съдържащи лични данни, от страна на Дирекции „Социално подпомагане“, както и от страна на всеки друг държавен орган, осъществяващ закрила на детето в България, на Фондация „Международна социална служба - България“ за деца, както и на всяко друго физическо или юридическо лице, включително по случаи с международен елемент.

Информация от социалните доклади за конкретни деца може да бъде предоставяна, единствено в конкретни случаи за целите на предоставяните от Фондация „Международна социална служба - България“ социални услуги на територията на Република България, в рамките единствено на получения лиценз за тази дейност, след вписване в съответния регистър на АСП на основание чл. 43б, ал. 1 от ЗЗДт и то по отношение само на децата, ползватели на въпросните социални услуги.

Липсва правно основание за допълнително обработване, както и за други цели на получените лични данни с цел предоставяне на социални услуги. Агенция социално подпомагане, както и всеки друг държавен орган, нямат правно основание да предоставят социални доклади за деца, съдържащи лични данни, на неправителствени организации с цел трансфер на данните в чужбина. Поради противоречие с установените норми на европейското и международно право, това се извършва по определен от тях ред и всеки друг начин на обмен на тази информация би нарушил принципа на законосъобразност.

Това становище следва да се взема предвид от държавните органи, осъществяващи закрила на децата, както и от всяка неправителствена организация, осъществяваща дейност по предоставяне на социални услуги на територията на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/